

Πυθαγόραν ἰδόνον οὐκ ἐπέειπε ἀλλὰ παρῶν, ἄρνηται
 φασὶν οἱ τὰ ἰδόνον ἐπιγράφοτες, ὡς χρητῶν
 σφρηγῶν προτιθέναι τὰς μούσας. ἐγὼ δὲ ἄμφω
 ἀπλοῖς ἰδόνον ἢ ἀφανέσιν ἰσώθω κεχρησάμενοι λό-
 γοις, ὡς πρὸς δὴ καὶ ἄλλοις φιλοσόφων πνεύ-
 ρεσιν ἀν' αὐτὸν ὡς ἡ δὴ τῶν μουσῶν προκε-
 κριμέναι φωνῆ. ἐπεὶ δὲ ἀνιγμῶδες οἱ
 ἰδόνον λόγοι ἢ ἔφασι, συμβολικῶς γὰρ τοιαῦ-
 τὰ παραινέσεις προσέφερον. τοιοῦτο γὰρ δὴ, τὸ
 » μάχαιρα πῦρ μή σημαλάειν, ἢ ἐπὶ χοίνικος μὴ
 » κελῆσθαι, ἢ μελάνουρον μὴ ἐσθίειν, ἢ ζυγόν.
 » μὴ ὑπερβαίνειν, ἢ τὰ ἄλλα τὰ τοῖσι ξυντέτακ-
 μένα, οἱ μοι αὐτὸν σφρηγισμὸν ἀπεκρίσασαι τοῖς
 κεινομέτοις ἢ κατεγλωττισμένοις λόγοις.
 μούσαις δὲ, τοῖς ἐπίστατον μὲν οὐδὲν ἔχοντι.
 γυμνὸν δὲ τῆς ἀληθείας τὸ κέλευθος ἐπιθετικῶς
 ὅσα γὰρ ἢ παρατῆς φύσεως ὡρα τῆς ὑπόκομ-
 μωτικῆς ἢ χυμῶς διεσπασμένης ἀμάνων,
 τοσοῦτον ἴστων τῆς τῶν λόγων ἀεπίας τὴν
 δεινότητος ἢ τῆς ἀληθείας ἀπρέπεια. πῶς
 τέον ὦν ἄρα ὡς ἄνδρες ἰσχυρὰ μὴ ἄλλω, τῶ γοῶ
 πολυθρησκῶτα φιλοσόφω ταῦτα νομοθετῶν-
 τι. ἢ τὰ θάλα λόγια μὴ παροπτιέαν ἰσχυρῶν.
 ὅτι δὴ τῶ περιτῶ τῶν λόγων οὐκ ἀνεχρήνη
 φύσει,

ἴσως

τὰ πυθαγό-
ρα.